

Forum

JIPPIE18: "Mijn dochter wil niet bij oma op schoot."
 MOILIGHTNING: "Mijn kind wilde dit ook niet. Wees duidelijk tegen je schoonmoeder."

MEER LEZEN?
 GA NAAR
WIJ.NL/FORUM

Mijn moeder, mijn voorbeeld!

Als er iemand verdient om in het zonnetje gezet te worden, dan is het mijn moeder! Mijn zwangerschap verliep niet goed en ik kwam met complicaties in het ziekenhuis terecht. Uiteindelijk ben ik vier weken te vroeg bevallen van Isabel. Zij had een longinfectie en lag in de couveuse. Ik werd meteen na de bevalling geopereerd, omdat ik twee liter bloed was verloren. Mijn moeder heeft alle geboortekaartjes verstuurd, de was gedaan, eten gekookt voor mijn vriend en het huis versierd. Ze kwam bijna elke dag langs om mij en Isabel te zien. Toen we eindelijk naar huis mochten, hadden we geen recht meer op kraamzorg. Zonder mijn moeders hulp hadden we het niet gered. En toen ... Isabel was zes weken oud en werd met spoed geopereerd, omdat ze een liesbreukje had. Vlak erna kon ik naar het ziekenhuis, omdat ik een knobbel in mijn borst had. Al met al een slopende tijd. Mijn moeder is en was er al die tijd: om op te passen, te helpen in het huishouden, een boodschap te doen of gewoon om naar me te luisteren. Ik heb al zo vaak gezegd dat ik niet goed weet hoe ik haar kan bedanken voor alle hulp en steun. Ze is voor mij een voorbeeld en de allerliefste moeder van de wereld!

Annemarie Oonk

COLUMN
 Katja

Van washok naar
 babykamer

Ik doe de gordijnen dicht. En weer open. En weer dicht. Ze hangen mooi. In het midden bungelt een Indiaas koord met kleurrijke olifantjes. Als ik mij omdraai, kijk ik naar de witte, vintage kast die ik samen met het dressoir op de kop heb getikt. De kleertjes hangen gewassen en op maat aan kleeerhangertjes. Een paar mini-Vans en een aantal slofjes eronder. In de hoek staat de wieg. Zo'n ouderwetse met een gietijzeren onderstel, een rieten mandje bekleed met gaas en een hemeltje dat niet zou misstaan als bruidsluier. Het is het wiegje waar Sebas ooit in lag. Op de witte muren handgeschilderde vlindertjes. Roze en oker. Je raadt het misschien al: we krijgen een meisje. En haar kamertje is klaar. Zo goed als. Het geeft een rustig gevoel. Heel even denk ik terug aan hoe deze ruimte er eerst uitzag. We wonen in een kleine-maar-fijne Amsterdamse huurwoning in De Baarsjes. In de dertien jaar dat we er zitten, is er het nodige opgeknaapt, behalve dat ene kamertje. Het washok. Er stonden twee kledingkasten, een spiegel en de was hing er te drogen. En we hebben nooit de moeite genomen om de scheuren in de muren een keer aan te pakken of de viezig gele kleur van de vorige bewoners over te schilderen. Het was zo'n kamertje dat nog wel kwam, dat altijd in je achterhoofd blijft zitten. Er is niks meer van terug te zien en inmiddels ben ik al gewend aan de constante verhuizing van de wastoren op wieltjes door het huis, al blijft dat ding me irriteren als het weer eens in elkaar klappt of blijft hangen achter het vloerkleed. Ik kijk nog één keer rond, doe het licht uit en de deur dicht. Nog een maandje. Kom maar meisje: wij - en je kamertje - zijn er klaar voor.

KATJA (32, FREELANCE JOURNALISTE) IS ZWANGER VAN HAAR EERSTE KIND. ZIJ WOONT SAMEN MET JEUGDLIEFDE SEBAS.

